BESEDNÍ POŘADY
ROČNĚ 12 SEŠITŮ

Mg. Ph. A. KUTINOVÁ:

BESÍDKY MLÁDEŽE

K RŮZNÝM PŘÍLEŽITOSTEM.

Díl I.

(7. březen. — Svátek matek. — Vděk stáří. — 28. říjen.)

VYDÁVÁ A ŘÍDÍ ING. J. KUTINA.
Adm. a red. v Praze Nuslích II., Benešova tř. č. 76.

ROČNÍK XXI.

SEŠIT 4.

F. K. LOUKOTKA

Prof. A. Beňa: **Pomlázka.** Cvičení s tatary pro 8 žákyň a 8 žáků. Kč 4.—.
— **Soubor tělocvičných skladeb příležitostných. Díl I.** (7 cvičebních čísel pro žáky, žákyně, dorostence a členy.) Kč 14.—. **Díl II.** (Skupiny pro žáky, dorostence a členy.) Kč 16.—.
— **Tanec Beduinů.** Pro 9 dorostenců. S 8 půdorysy. Kč 5.—.
R. Budínská: **Rej s kuželi na nár. písně.** Pro 6 cvičenek. Kč 4.—.
— **Rej s tamburinami.** Pro 6 cvičenek (členek nebo dorostenek). Se 16 obr. podle fotogr. a 7 půdorysy. III. vydání. Kč 8.—.
— **Rej se světelnými kuželi.** („Světlušky".) Pro 5 členek. Kč 5.—.
— **Rejová prostná v kruhu.** Pro 6 členek nebo dor. 2. vyd. Kč 4.—.
— **Rytmická rej sedmy.** Pro 7 členak neb dorost. 2. vyd. Kč 6.—.
Míla Černá: **Prostná pro dorostenky.** Kč 4.—.
V. Černovský - Koukolíčková - Včala - Kuchler: **Troje společná cvičení pro župní slet.** (Luky, praporce, společná mužů a žen.) Kč 6.—.
A. Červinka-Hájek-Kafka: **Troje prostná dorostenců Sokola Praž.** Kč 5.—.
P. Dobšinský: **Prostonárodní hry slovenské.** Kč 9.—.
K. J. Erben: **Prostonárodní české hry dětské.** Kč 6.—.
M. Fialová: **Prostná s hrami pro žákyně.** S 15 půdorysy. Kč 4.—.
Eugen Fridrich: **Rej šestibojů.** Pro 10—12 vyspěl. dor. neb čl. Kč 4.—.
B. Holečková: **Cvičení s vlajkou.** Pro 8 členek. Kč 4.—.
— **Cvičení se závoji.** Pro 8 dorostenek. S 5 půdorysy. **Cvičení s tyčemi.** Pro žákyně. Se 3 půdorysy. Kč 4.—.
— **Lesklé tyče (ženy). Rytmický valčík (ženy neb dorostenky). Hry s míčem (dorostenky). Zdobená švihadla (žákyně).** Kč 10.—.
— **Na nivách Marsu.** Taneční rej kostymní. Kč 16.—.
— **Na trávníčku (starší žákyně neb dorostenky). — Bubeníček (žákyně a žáci).** Dvě rejové hry pro tělocv. akademie. S 8 půd. Kč 4.—.
— **Pět tělocv. skladeb pro veř. vystoupení žen. odborů.** Věnečky (žák.). Švihadla (dor.). Kužele (čl.). Loutky (žák.). Prostná (čl.). Kč 8.—.
— **Polární sen.** Taneční scéna kostýmní k rázu „Na sev. točnu". Kč 12.—.
— **Prostná s balonkem pro žákyně.** Kč 4.—.
— **Světový kongres Společnosti národů.** Taneční scéna kostymní. Kč 14.—.
— **V džungli.** Taneční rej kostymní. Kč 8.—.
— **Volby v pekle.** Taneční rej kostymní. Kč 8.—.
— **Z říše hmyzu.** Taneční rej kostymní. Kč 8.—.
— **Zimní pohádka lesa.** (Taneční rej pro žákyně a žáky.) Kč 4.—.
B. Hovorka: **Tělocvičná směs.** Pro 9 cvičenek. Kč 4.—.
Al. Chrz: **Práce - Statečnost - Svornost - Vítězství.** Skupiny čl. Kč 5.—.
V. Jetmar: **Devítice** (čl.) — Jar. Havel: **Cvičení se šavlí.** (8 čl.) Kč 4.—.
Václav Kadeřábek: **Soudobá cvičení dorostenců na bradlech nízkých. — Symbol. prostná. — Cvič. dorostenců s tyčemi v pěticích.** Kč 6.—.
M. Kadeřábková: **Hra s panenkami.** Pro nejmenší žákyně. — **Cvičení na 2 kladinách.** Pro 12 žákyň. S 5 půdorysy. Kč 5.—.
— **Sněhurky.** Rej devítice se sněhovými koulemi. Pro dorostenky neb členky. S 8 půdorysy. Kč 5.—.
Mir. Kavalír: **Různosti.** Pro sudý počet dorostenců. Kč 4.—.
M. Klimešová-Máchová: **V tajemných hlubinách oceánu.** Taneční rej kostymní pro šibřinky, akademie, dívadla. Kč 12.—.
Dr. Mir. Klinger: **Útvarová prostná pro 6 mužů.** Kč 4.—.
Dr. Klinger-Kadeřábek-Novák: **Útvarová prostná pro 8 mužů.** Kč 5.—.
Prof. Ant. Kolovrátek: **Blaničtí rytíři.** Tělocvičná hra pro žáky. Kč 4.—.

Mg. Ph. A. KUTINOVÁ:

BESÍDKY MLÁDEŽE
K RŮZNÝM PŘÍLEŽITOSTEM.

Díl I.

(7. březen. — Svátek matek — Vděk stáří. — 28. říjen.)

„BESEDNÍ POŘADY“.
(Dvanáct sešitů ročně).
Vydává a řídí Ing. J. Kutina.
Ročník XXI. — Sešit 4.

1932

NÁKLADEM „BESEDNÍCH POŘADŮ“
V PRAZE-NUSLÍCH II., BENEŠOVA TŘÍDA, ČÍSLO 76 NOVÉ.

Veškerá práva vyhražena jsou nakladateli.

Kostymy

potřebné k těmto besídkám

zapůjčí

„BESEDNÍ POŘADY“

v Praze-Nuslích II.,

Benešova třída, č. 76 n.

7. březen.

V pozadí panorama Hradčan. Uprostřed pozadí jevištního na podstavci poprsí presidenta T. G. Masaryka, nad ním vhodně upravené vlajkoví, po stranách stromky. Před zvednutím opony rozestaví se po stranách před poprsím presidentovým s jedné strany 3 dívky, s druhé strany 3 hoši, všichni v národních krojích a sice: dívky v hanáckém, slezském a moravskoslováckém od Hodonína, hoši v českém, slovenském a moravskoslováckém od Hodonína.

3 dívky a 3 hoši

(sborově recitují):

Nad Matičkou Prahou těžké mraky visí,
černé mraky visí, plny chmur a běd,
nad národem českým tvrdá ruka čísi
hrozivě se tyčí dlouhých tři sta let.

Tři sta let již zemi cizí jařmo tíží,
třistaletý zápas vede český lid,
nemůže ho zdolat žalář svojí mříží,
nemůže ho zlato vlasti odrodit...

Nad Evropou mraky, těžké mraky visí,
černé mraky visí, plny chmur a běd,
rozpoutává bouři tvrdá ruka čísi,
hrozivě se tyčí nad celičký svět.

Obrněné tanky čtyři léta běží,
čtyři léta děla drtí národy,
po žni smrti v prachu tvrdá ruka leží,
nad ní třepotá se píseň svobody.

Nad Matičkou Prahou praporové roje,
městem duní kroky, jásá zpěv a křik,
Legie se slavně navracejí z boje,
v jejich čele — toť on — Masaryk!

Nyní předstoupí hoch Čech (v českém národním kroji) a přednáší, zpola otočen k poprsí presidentovu a zpola k hledišti.

Čech: Ze všech krajů vlasti naší
na pouť jsme se dali,
bychom Tobě, tatíčku náš,
v den tak slavný přáli.

Já jdu jménem českých dětí,
přímo z Matky Prahy,
přeji Tobě štěstí, zdraví,
tatíčku náš drahý.

Hradčany, vy věkovité,
starost s námi mějte,
předobrého tatíčka nám
dlouho zachovejte!

(Odstoupí mezi hochy. Předstoupí dívka v hanáckém kroji.)

Hanačka: A já spěchám z Moravěnky,
z naší zlaté Hané:
Nechť se každé Tvoje přání
ihned skutkem stane!

Vzkaz Ti nesu z našich dědin:
Bůh Ti dej dost síly
k práci, kterou pro nás konáš,
tatíčku náš milý.

(Odstoupí mezi dívky. Předstoupí hoch a dívka v kroji moravsko-slováckém od Hodonína.)

Slovák a Slovačka:
Ze Slovače přišli také
k presidentu svému,
popřáti a poklonit se
duchu velikému.

Co by měly přáti Tobě
děti z Tvého kraje?
Ovoce Tvé práce pro vlast
národu ať zraje!

Slibujem, že život chceme
vlasti zasvětiti,
a vždy za Tvým skvělým vzorem
svorně chceme jíti!

(Odstoupí oba na svá místa a vejde Slezanka.)

Slezanka: Slezské dítě, tatíčku náš,
nese srdce celé,
malé dětské srdce nese,
vděkem rozechvělé.

Bezručův kraj jako kaktus
dneska rudě vzkvétá,
od srdce Ti, tatíčku náš,
přeje dlouhá léta.

(Odstoupí a vběhne Slováček.)

Slovák: Ej, Slovensko ke dni Tvému
dalo vzpláti vatrám,
volá k Tobě: Všichni Tvoji
od Šumavy k Tatrám!

(Přednáší ohnivě, zatočí kloboučkem a odběhne.)

Opona.

Svátek matek.

Na vyzdobeném jevišti sedí matka, mírně v kolébce kolébajíc děťátko a jemně zpívajíc ukolébavku: „Hajej, můj andílku, hajej a spi..." Při dozpívání vejdou na jeviště tiše její děti:

a) malinké děvčátko předškolní, v bílých šatečkách,
b) větší děvče, as 15leté (nese národní kroj),
c) dcerka as 11—12letá (v zástěrce jako kuchařka, nese dort),
d) děvčátko 6—8leté (nese košíček plný kvítí),
e) f) dva hošíci, 7 a 10letý, vezou na ověnčeném vozíčku veliký věnec z chvojí a květů).

Všichni rozestoupí se kolem matky. Předstoupí nejmenší děvčátko, prstíček má v puse.)

Nejmenší děvčátko:

Že jsem ještě maličká,
nevím, co mám přát,
za to něco pěkného
mamince chci dát.

Na mamku se zasměji,
očka vykulím,
k políbení mamince
pusu našpulím!

(Dá matce štípanou pusu, t. j. drží při polibku matku prstíky za tváře. Pak matku obejme kolem krku, tulíc se k ní.)

(Předstoupí nejstarší děvče, nesoucí národní kroj.)

Nejstarší děvče:

Matičko, hleď, Tvoje dcera,
nejstarší z Tvých četných dětí,
ve svém přání touží Tobě
všechnu lásku pověděti.

Matičko, ty oči Tvoje
nechť jen štěstím stále září,
ve zdraví žij, matičko má,
ve Svém květu i v Svém stáří.

Matičko, ty Tvoje ruce,
co ty mají v sobě něhy!
Hladily, když učily mne
s velkou jehlou první stehy.

Matičko, co starostí jen
přešlo kol tvé hlavy milé!
Z vděku, z lásky chci já Tobě
dáti dárek svojí píle.

Matičko, já kroj jsem pravý
vyšila Ti z pěkných látek,
abys měla, matičko má,
oděv slavný pro den matek!

(Složí matce kroj na kolébku, políbí matce ruce a odstoupí. Předstoupí kuchařinka, nesoucí dort.)

Dcera-kuchařinka:

Matičko, já přeji vřele
stálé zdraví, štěstí celé,
abys teď i po létech
dočkala se na dětech
odměny i radosti
za ty Tvoje starosti!

Však já se už nyní snažím,
s Tebou vařím, hospodařím,
ve všem chci Tě zastati,
práci za Tě konati.
Přijmi dort můj první, sladký,
pro Tebe je — ke dni matky!

(Položí dort na stůl, vedle matky, políbí matku na čelo a odstoupí. Vejde děvče, nesoucí košíček s květinami.)

Dcera-květinářka:

Moje drahá maminečko,
co bych Tobě přála,
nejraději bych Tebe celou
vděčně zulíbala!

(Nyní bere z košíčku natrhané květinky a sypajíc je na matku a kolem matky, pokračuje):

Běžela jsem na lučinu,
kam vždy slunko svítí,
abych pro svou maminečku
natrhala kvítí.

Celá Tvoje cesta žitím
nechať květy voní,
abys šťastna, maminečko,
kráčívala po ní!

(Políbí matce tváře i ruce a odstoupí. Ze zákulisí vyjedou divoce dva hošíci, vezouce na žebřiňáčku ozdobený věnec. Oba zastaví před matkou a zvednou věnec před ní.)

Oba hoši: Pohleď, milá maminečko,
co Ti vezem k svátku,
my jsme věnec upletli Ti
od všech na památku.

Zelené v něm ratolesti
svojí barvou hlásí:
Budeš mít, až vyrosteme,
krásné, zlaté časy.

Kleknou, držíce věnec, ostatní děti se při poslední sloce rozestavily ve skupinku kolem matky. Matka vyzvedne děťátko z kolébky a líbá je, držíc je na rukou ve skupině.

Opona.

Vděk stáří.

Jeviště upraveno jako stará česká venkovská světnička — po stěnách obrázky. Dědeček, starý sedlák, sedí u kamen a pokuřuje z dýmky. Babička, přiohnutá, sedí na židli u stolu, mlýnek v klíně, mele kávu.

Dědeček: Tak vidíš, babičko, jak ten život utekl, ani jsme se nenadáli a jsou z nás stařečkové.

Babička: I, Bože, uteklo to, uteklo. Co všechno jsme zažili!

Dědeček: Jen když jsme zdrávi. Už mně sice ty mé nohy mnoho neslouží...

Babička: I jen až přijdou vnoučata, ty povyskočíš...

Dědeček: A ty ne, babičko?

Babička: I jak pak bych neposkočila, však uvidíš, za chvilku už přijdou přát! Dědečku, ani mi to nejde do hlavy, že nás oslavují. Já jsem si pořád myslela, že už na světě nic neznamenám a teď docela svátek stáří!

Dědeček: Ba, krásný to svátek zavedli! Však ta naše stará srdce bylo třeba potěšit! Inu, babičko, co může stařečky více blažit, než trochu toho vděku od mladých, neřku-li takový krásný svátek! Mám, babičko, z toho takovou radost, že bych si hned zatancoval. Ale raději si s babičkou zazpíváme.

(Zpívají oba spolu píseň „Bejvávalo". Babička při tom pilně mele kávu do taktu. Při dozpívání ozve se klepání na dveře. Dědeček i babička čiperně vyskočí a dědeček spěchá otevřít.)

Dědeček: I jen pojďte dál, naše zlatá vnoučátka!

Vcházejí 3 děti, chlapec 13letý, dívka 10letá (nese kytičku) a děvčátko as 7—8leté, jako Karkulka ustrojená, s košíčkem s lahví na ruce.

Děti: Babičko, dědečku!

(Karkulka běží o překot k babičce a radostně poskakuje. Vyzvedne košíček babičce až před obličej a přeje.)

Karkulka: Babičko má, roztomilá,
já Ti něco nesu,
celou cestu přání šeptám,
od nás až sem k lesu.

Babičko má, Karkulka Ti
přeje, přeje, přeje —
(prstíček dá do úst a nabírá do pláče)
babičko, já zapomněla
celé přání — zle je, zle je...

(Padne babičce do náručí a vzlyká. Babička ji objímá a hladí. Karkulka schovává tváře do babiččiných širokých sukní.)

Babička: Ty jsi má zlatá beruška, já vím všecko, co jsi mi chtěla přát, no, hezké to bylo a děkuji tobě i mamince za ten pěkný dáreček.

(Karkulka zvedne hlavu, šťastně se usmívá a tulí se dále k babičce.)

Karkulka: Babí...

Babička: Copak, broučku?

Karkulka: To víno je taky pro dědečka.

Babička: I to víš, broučku, že dědečka neošidím.

Karkulka: Babičko, ty půl a dědeček také půl.

Babička: Slyšíš, dědečku, já půl, ty půl.

Dědeček: Inu, to mne tuze těší, že se mne ještě někdo dovede zastati. Co pak, Karkulka, na tu já držím! (Hladí Karkulku.)

Druhé děvčátko (přeje babičce):

Moje drahá babičko,
přijmi vřelé přáníčko:
Co je květů v jarní době,
tolik štěstí přeji Tobě,
abys ještě dlouhá léta
užívala krásně světa!

Když tak snívám o máji,
šepotám si po taji:
Na mou zlatou babičku,
na šedivou hlavičku,
sluníčko se zasměje,
babička má okřeje.

(Dívenka klekne a sepne ručky, v nichž drží kytičku.)

A pak prosím zas a zas:
Kéž je z jara krásný čas,
abych mohla v trávníčku
uvít krásnou kytičku
pro mou zlatou babičku!

(Podává babičce kytičku sedmikrás, petrklíčů a pomněnek.)

Hoch (k dědečkovi):

Dědečku, já přeji Tobě
štěstí, zdraví v každé době!

Oko Tvé ať věčně čilé
na vnoučky své hledí mile.

Tváře pak, ač vrásky mají,
ať se stále usmívají.

Dědečku, když zřím Tvé dlaně,
vždy pak dlouho myslím na ně.

Ty jsi oral, ty jsi robil,
prací jsi svůj život zdobil.

Až já získám mozol tvrdý,
Budu naň vždy právem hrdý.

Dědečku, ty's vzor náš pravý,
žij nám dlouho v stálém zdraví!

Nyní vyjdou z jedné strany pozadí jevištního 3 dívky, z druhé strany 3 hoši, obojí nesou guirlandy z chvojí, květy zdobené, a utvoří po stranách babičky a dědečka půlkruh. Trojice vnoučat seskupí se kol dvojice dědečka a babičky.

3 dívky a 3 hoši (sborově recitují):

Nad naším políčkem na stráni,
jabloňka stará se naklání.
V zimě ta jabloňka kvete bíle,
jak našich stařečků hlavy milé.

Z jara zas růžovým květem voní,
že rádi stulí se pod jabloní:
dědeček s babičkou, s vnoučátky
a s nimi nejkrasší pohádky.

Když pak se větévky zachvívají,
babička s dědem se usmívají,
vždyť prý ta jabloňka ve svých květech
vypráví o jejich mladých letech.

Dědečku, babičko, jak jste milí,
dej vám Bůh zdraví a hodně síly,
abyste s jabloňkou dlouhá léta
užili vespolek hodně světa!

(Dědeček, opřený o hůl a nakloněn, poslouchá, sedící babička utírá si cípem zástěry oči.)

Opona.

28. říjen.

Uprostřed jevištního pozadí mezi stromky umístěno jest na podstavci poprsí presidentovo. Pozadí ozdobeno vlajkovím.

A. Cvičení 8 dívek s věnečky.

Z levé i pravé strany pozadí vyjdou 4 dívky v bílých chitonech, s bílými stuhami ve vlasech. Dívky drží v rukou věneček průměru 30 cm. Věnečky jsou z chvoje, ovinuty křížem trikolorami, jichž konce visí v délce as 25 cm volně dolů. Doprovodem ke cvičení jest píseň „Tatíčku starý náš", kterou si dívky zpívají.

I. sloka písně.

(Takt 3/4)

I. 1.—3. „Tatíčku"
Čtyři cvičenky v zástupu pravém*) vykročí levou nohou a učiní 3 kroky vpřed po oblouku, jehož středem jest poprsí presidentovo (l., pr., l.) — předpažit vzhůru dovnitř v poloze hřbetní, ruce u sebe drží věneček po stranách převislých pentlí. [Půdorys I.]

II. 1.—3. „starý náš",
1. a) Výdrž ve stoji výkročném levou — upažit pravou pokrčmo ohnutě v poloze hřbetní, ruka vztyčena,
b) Upažit pravou napiatě v poloze hřbetní, ruka sklopena,

*) Strany jevištní jmenujeme tak, jak je vidí cvičenky, obrácené čelem k hledišti. Mají po pravé své straně pravou stranu jevištní, po levé levou. Obdobně zástupy pravý a levý dle orientace cvičenek.

2. Odpažit pravou poohnutě v poloze hřbetní, ruka vztýčena.
3. Výdrž.
Levá s věnečkem výdrž po celý takt.

III. 1.—3. „š e d i v o u“
Předpažit vzhůru dovnitř oběma s věnečkem (jako dříve) — tři kroky dále vpřed po kružnici (pr., l., pr.).

IV. 1.—3. „h l a v u m á š.“
1. a) Výdrž ve stoji výkročném pravou — upažit levou poohnutě v poloze hřbetní, ruka vztyčena,
b) Upažit levou napiatě v poloze hřbetní, ruka sklopena.
2. Odpažit levou poohnutě v poloze hřbetní, ruka vztyčena.
3. Výdrž.
Pravá ruka s věnečkem výdrž v předpažení vzhůru, hled nalevo k poprsí presidentovu.

Z á s t u p l e v ý cvičí obdobně souměrně (začíná kroky pravou), v taktu I. upažuje levou, v taktu IV. upažuje pravou, hled vpravo k poprsí presidentovu). Oba zástupy se setkaly, oblouk před poprsím presidentovým jest uzavřen.

V. 1.—3. „D o k u d t y j s i“
1. Všechny přísunem zadní nohy stoj spatný a půlobrat čelem dovnitř kruhu — předpažit vzhůru dovnitř oběma v poloze palcové, ruce drží věneček v sousedství převislých pentlí.
2.—3. Výdrž. [P ů d o r y s II.]

VI. 1.—3. „m e z i n á m i“
1. Všechny stoj výkročný levou vzad — paže výdrž.
2.—3. Všechny zvolna předklon za pokrčení levé nohy v koleni, zvolna předpažit oběma dolů.

VII. 1.—3. „d o t u d j e š t ě“
1. Všechny vztyk a vzpřim a přísunem levé stoj spatný — předpažit vzhůru dovnitř v poloze palcové, ruce drží věneček v sousedství převislých pentlí.
2.—3. Výdrž.

VIII. 1.—3. „d o b ř e s n á m i"

1. Všechny stoj výkročný levou vpřed ke středu polokruhu v klek na pravé koleno.

2.—3. Zvolna dosed na pravou patu, zvolna předklon, výdrž paží, věnečky při předklonu rovnoběžně se zemí, v nepatrné výši nad zemí.

IX. 1.—3. „t a t í č k u"

1.—2. Všechny zvolna vzpřim a vztyk do kleku, paže výdrž v předpažení vzhůru.

3. Všechny vztyk na pravé a přísunem levé stoj spatný — paže výdrž.

X. 1.—3. „s t a r ý n á š"

1. Všechny vzpažit zevnitř s věnečky a spojit za ruce ve vzpažení zevnitř (levé ruce se pouze přiloží dlaní na pravé ruce, držící věneček).

2.—3. Výdrž.

II. s l o k a p í s n ě.

(Zástupy se opět oddělí.)

I.—II. „T a t í č k u s t a r ý n á š"

1.—5. Cvičenky bývalého pravého zástupu pěti kroky vzad (l., pr., l., pr., l.) napřímí se z oblouku v řad rovnoběžný s pravou boční stranou jevištní. Levé křídlo tohoto zástupu dělá kroky nejmenší, pravé křídlo největší. Paže výdrž (vzpaženo zevnitř, ruce spojeny v řadu). [P ů d o r y s III.] Cvičenky zástupu pravého cvičí obdobně souměrně. V době 5. předpažit vzhůru dovnitř v poloze palcové, ruce uchopí věneček po jeho stranách (ruce vzdáleny od sebe na průměr věnečku, t. j. 30 cm), věneček zůstává šikmo vzhůru vpřed v rovině paží, převislé konce pentlí visí v prostoru mezi pažemi. Pravá noha se přisune k levé do stoje spatného.

6. Výdrž.

III. 1.—3. „ať se nám“
Všechny cvičenky tři kroky vpřed, oba řady proti sobě (l., pr., l.) — paže výdrž.

IV. 1.—3. „zachováš“

1. Všechny přísunem pravé nohy stoj spatný, výdrž paží v předpažení vzhůru, převrat věnečku kolem vodorovné osy o 180°, takže převislé konce pentlí přijdou do prostoru před pažemi. Oba zástupy utvoří tím na ose jevištní bránu, s jejíhož hřebene visí převislé konce pentlí. [Půdorys IV.]

2.—3. Výdrž.

V. 1.—3. „dokud žije“

1. Všechny: Stoj výkročný levou vzad, výdrž paží.

2.—3. Všechny zvolna předklon s mírným pokrčením levé nohy — paže výdrž.

VI. 1.—3. „tvoje hlava“

1. Všechny vzpřim a vztyk.
2. Přísunem levé stoj spatný — paže výdrž (předpaženo vzhůru s věnečkem).
3. Výdrž.

VII. 1.—3. „bude dobrá“

1. Zákrokem pravé klek na pravé koleno — paže výdrž (předpaženo vzhůru).

2.—3. Všechny zvolna předklon s dosedem na patu — paže výdrž (předpaženo vzhůru), věnečky do polohy vodorovné, dotýkají se země, převislé konce pentlí leží na zemi a stýkají se s protějšími.

VIII. 1.—3. „naše správa“

1. Všechny vzpřim a vztyk — paže výdrž (předpaženo vzhůru).
2. Všechny odrazem levé (vzad) a přísunem jejím stoj spatný — paže výdrž.
3. Vzpažit zevnitř, spojit za ruce.

IX. 1.—3. „tatíčku“

Přední trojice z každého zástupu vytočí třemi kroky kol své střední (trojice 1, 3, 5 kol 3, a trojice 2, 4, 6 kol 4) do postavení rovnoběžného s rampou jevištní [Půdorys V.] — paže spojeny ve vzpažení zevnitř (s věnečky). Cvičenky 7 a 8, t. j. poslední z obou zástupů, učiní obrat směrem k poprsí presidentovu a tři malé kroky směrem k poprsí, do stoje spatného — předpažit vzhůru s věnečkem.

X. 1.—3. „starý náš“

1. Podle dvou osminových not cvičenky 1 a 3 dva malé krůčky šikmo vpravo vpřed, cvičenky 2, 4 dva malé krůčky šikmo vlevo vpřed, cvičenka 5 dva velké kroky vpravo vpřed za mezeru mezi cvičenkami 1, 3. Cvičenka 6 dva velké kroky vlevo vpřed za mezeru mezi cvičenkami 2, 4. Cvičenky 7 a 8 výdrž. [Půdorys VI.]
2. Skupina. Cvičenka 1 zákrokem pravé vzad zevnitř klek na pravé koleno — upažit poohnutě pravou s věnečkem, upažit levou vzhůru poohnutě, cvičenka 3 zákrokem levé vzad zevnitř klek na levé koleno — upažit poohnutě levou s věnečkem, upažit vzhůru poohnutě pravou (levá ruka cvičenky prvé a pravá ruka cvičenky třetí se spojí). Cvičenka 5 čtvrtobrat vlevo, stoj výkročný vlevo stranou — upažit vzhůru poohnutě levou s věnečkem, odpažit poohnutě pravou, pravá ruka uchopí spojené vnitřní ruce cvičneek 1 a 3, hled vlevo k poprsí presidentovu. Cvičenka 2 zákrokem levé vzad zevnitř klek na levé koleno — upažit poohnutě levou s věnečkem, upažit vzhůru pravou poohnutě; cvičenka 4 zákrokem pravé vzad zevnitř klek na pravé koleno, upažit poohnutě pravou s věnečkem, upažit levou vzhůru poohnutě. Pravá ruka cvičenky druhé a levá ruka cvičenky čtvrté se spojí. Cvičenka 6. čtvrtobrat vpravo a stoj výkročný vpravo stranou — upažit vzhůru poohnutě pravou s věnečkem, odpažit levou poohnutě, levá ruka uchopí spojené vnitřní ruce cvičenek 2 a 4, hled vpravo stranou, směrem k poprsí presidentovu. Cvi-

čenka 7 stojem zákročným pravou klek na pravé koleno s dosedem na patu — předpažit vzhůru s věnečkem — předklon. Cvičenka 8 cvičí obdobně souměrně s cvičenkou 7.

3. Výdrž ve skupině [Půdorys VI.]

Cvičenky zůstanou ve skupině i přes další cvičení hochů a recitací legionářovou.

B. Cvičení 8 hochů s praporky.

Z levé i pravé strany jevištního pozadí vyjdou 4 hoši v těchto úborech: bílé košilky neb bílá trička, červené kalhotky, modré šerpy v pasech. V každé ruce mají na dřevěné hůlce čsl. praporek, který drží při pochodu připažmo vztyčen. Doprovodem ke cvičení jest píseň „Z Marny vzkazy“ *), jejíž prvou sloku při cvičení hoši zpívají, druhá sloka se vynechá a třetí sloku recituje hoch ve stejnokroji legionářském.

I.—IV. „Z Marny vzkazy letí, letí ku Piavě, od Piavy do Sibíře v dál“

Cvičenci, vycházejíce z obou stran pozadí jevištního, osmi kroky (dva takty) podél postranních stran jevištních dojdou až téměř k rampě jevištní, načež vytáčejí podél rampy jevištní až ke střední ose zkrácenými osmi kroky (dva takty). Praporky po celé 4 takty (16 kroků) jsou připažmo vztyčeny.

V.—VI. „Vzhůru prapor, bratři, nesme prapor k slávě“

Od prostředku rampy vytáčejí oba zástupy po úhlopříčnách směrem k rohům u jevištního pozadí, z nichž vyšly. Celkem 8 kroků ve 2 taktech. [Půdorys I.] Hned při prvé době taktu pátého vzpažit s praporky

---

*) Obsažena ve zpěvníčku Roob „Dvacet nejoblíbenějších sokolských písní pochodových.“ Výtisk pro dvojhlasný zpěv za 80 hal., výtisk pro piano 6 Kč. Nakl. „Besedních Pořadů“.

a výdrž ve vzpažení po oba takty V.—VI. Prvý cvičenec pravého zástupu jde pouze část dráhy po úhlopříčně, načež zatočí na osu jeviště, kdežto ostatní cvičenci zástupu pokračují po úhlopříčně.

VII.—VIII. „d e n n á š p r á v ě v s t a l“

Na první dobu VII. taktu všichni s t á t!, na třetí dobu téhož taktu obrat vpřed k rampě, na prvou dobu VIII. taktu („v s t a l“) všichni čelné kruhy dovnitř opět do vzpažení s praporky. Ostatní doby taktu výdrž. Cvičenci zaujali postavení v útvaru dle p ů d o r y s u II.

Věta B.

I. 1.—4. „H o j, h o j“

1. Všichni upažit s praporky.
2. Výdrž.
3. Všichni vzpažit s praporky.
4. Výdrž.

II. 1.—4. „k r e v j i ž b i j e v s k r á n i“

1. Upažit levou s praporkem, vzpažit pravou s praporkem.
2. Vzpažit levou s praporkem, upažit pravou s praporkem.
3. = **1.**
4. = **2.**

III.—IV. „v b o j, v b o j, p ř i š l o s ú č t o v á n í“ = **I.—II.**

V. 1.—4. „t o u ž e n á p ř i š l a j i ž“

1.—2. Všichni čelné kruhy vzhůru dovnitř do vzpažení s praporky.
3.—4. = **1.—2.**

VI. 1.—4. „h o d i n a“ = **V.**

VII.—XII. = **I.—VI.**,

avšak na 3.—4. dobu taktu XII. všichni cvičenci čelem vzad a oblouky vzhůru dovnitř do připažení, praporky vztyčmo.

Věta C.

I.—IV. Sokolím letem, celičkým světem rozleťte se věrné legie“

Na prvou dobu I. taktu vykročí oba zástupy k utvoření dvou kroužků podle půdorysu III. U pravého zástupu cvičenec, který stál na ose, připojí se mezi ostatní 3 cvičence téhož zástupu. Oba kroužky pochodují šestnácti kroky směrem vyznačeným v půdorysu III. šipkami. Prvé dva takty paže komihají v připažení s praporky vztyčenými. Na prvou dobu III. taktu cvičenci vzpaží zevnitř vnitřními pažemi, praporky stýkají se v pyramidě nad středem kroužku, a upaží dolů vnějšími pažemi, praporky v prodloužení paže. Na třetí dobu taktu IV. stoj spatný, bokem ke středu kruhu.

V.—VI. „ze třistaleté potupy kleté“

Na prvou dobu taktu V. všichni půlobrat čelem dovnitř kroužku, výpad levou ke středu kroužku — předpažit dolů (praporky vztyčit v rukou) — klek na pravé koleno — předklon. (Praporky nechť nejsou vidět.) Sklon hlavy. (Vyjadřuje se poroba.) Po celý ostatek dvojtaktí výdrž.

VII. 1.—4. „zdvihněte prapory“

Na prvou dobu vzpřim a vztyk na levé, přísunem pravé stoj spatný, do těsného kroužku — vzpažit a vztyčit praporky, aby se po celé délce hůlek dotýkaly, tedy všechny pěsti k sobě. Ostatní doby výdrž. [Půdorys V.]

VIII. 1.—4. „Máti ožije“.

Na prvou dobu půlobrat zpět (bokem ke středu kruhu), výpad vpravo stranou zpět na obvod kružnice — upažit vzhůru levou, odpažit pravou.

2. Výdrž.

3. Přísunem levé stoj spatný, vzpažit zevnitř s praporky.

4. Výdrž.

IX.—XV. = I.—VII., (t. j. nejprve pochod po kružnicích, pak skupiny).

XVI. 1.—4. Seskupení čtveřic cvičenců v rozích pozadí jevištního podle p ů d o r y s u VI. Skupiny se utvoří takto: Dva cvičenci učiní v čelném postavení výpady stranou dovnitř proti sobě, až se šlápě vnitřních nohou stýkají, třetí cvičenec vystoupí roznožmo na nohy ve výpadu se nalézající a sice šlápěmi do ohbí kyčelního a vzpaží zevnitř s praporky. Cvičenci ve výpadu se nacházející vnitřní paže upaží vzhůru před tělem vystoupivšího a praporky skříží, vnějšími pažemi upaží s praporky dolů (praporky vodorovně). Čtvrtý cvičenec klek pravou před středem trojice — skrčit připažmo dovnitř, předloktí křížem na prsou, praporky v prodloužení předloktí.

Poznámka: Pro cvičení žáků mohou cvičenky 5. a 6. posunouti se ke stranám jeviště, aby nepřekážely výhledu (zachovávajíce svoji pósu). Při ukončení cvičení žáků opět nastoupí na své místo a obnoví skupiny.

C.

Recitace legionářova.

Doprostřed podia vstoupí ihned při seskupení žáků žák ve stejnokroji legionáře a recituje třetí sloku písně „Z Marny vzkazy“.

Legionář:

Vlasti naše drahá, přišla chvíle blaha,
ožila jsi v dávném lesku svém,
zase směle vzhůru vlaje do azuru
ten náš prapor s lvem.

Plesně Vltava si spěje,
s lučin obroda se směje,
všude se usídlil světla jas,
duše oddychují sobě,
srdce blíž se vinou k Tobě,

jež věrné syny poznala jsi v nás.
Sokolím letem, celičkým světem
bouřily Tvé věrné legie,
rozkaž jen, Máti, duch jich se vrátí,
na Tvoji ochranu vždycky ožije!

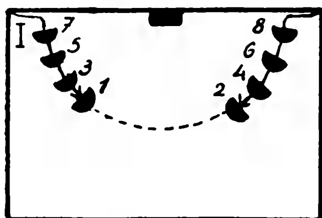
(Po dobu recitace hoši i dívky výdrž ve skupinách.)

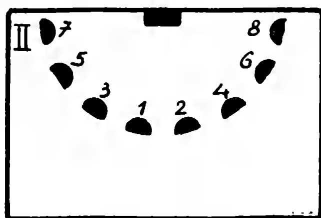
Opona.

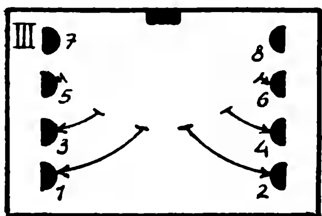
Novinky „Besedních Pořadů“.

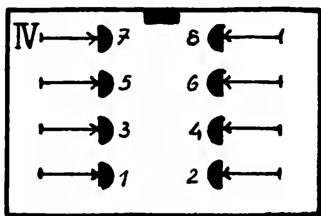
Dr. K. Driml: **Dětský cirkus.** Zábavný tělocvik pro děti. Scéna s hudbou. (XIX. 1.) . . . . Kč 8·—
Prof. dr. Č. Zíbrt: **Stavění májů.** Národop. scéna (XIX. 2.) Kč 10·—
Insp. A. Očenášek: **Rytmické hry dětské II. díl.** (XIX 3.) Kč 6 —
Jan Kutina: **Večer na lesní mýtině.** Žertovná a náladová tělocvičná scéna kostymní pro děti. (XVII. 4.) . . Kč 6·—
J. Kutina: **Rokokové panenky.** Menuetový taneček pro 8 žákyň. (XIX. 5.) . . . . Kč 4·—
F. Habětín: **Trpaslíkův dar.** Pohádka se zpěvy a tanci o 3 jednáních a dohře. (XX. 1.) . . . . Kč 12·—
X. Dub: **Chodská besídka.** Přednáška, recitace, písně, tance, 2 scény („Začátek rebelie“, „Chodské přástky“). (XX. 2.) . . . . Kč 11·—
B. Holečková: **Sněženka a sedm trpaslíků.** Taneční scéna pohádková pro děti (XX. 3.) . . . . Kč 6·—
Univ. Prof. Dr. Čeněk Zíbrt: **Staročeská svatba.** Národopisná scéna o 10 oddílech (XX. 4.) . . . . . Kč 18·—
F. Habětín: **Dětské besídky.** (Mikuláš, Vánoce, Den matek, 7. březen, 28. říjen (XX. 5.) . . . . Kč 7·—
Št. Mauerhartová: **Myší námluvy s nebezpečím.** Veselá mimická rej. (XX. 6.) . . . . Kč 4·—
Mg. Ph. A. Kutinová: **Kubovo štěstí** (Máma nad zlato), **O neposlušných kůzlátkách, O koze odraté.** Tři žertovné pohádky veršem ve scénické úpravě pro žactvo. S tělocvičnými vložkami (XXI. 1.) . . . . Kč 12·—
Jan Káš: **Miluška, dítě lesní víly.** Dětská pohádka se zpěvy a tanci o 4 jednáních. Hudba od prof. Fr. Forst›, tance od Jos. Klána. (XXI. 2.) . . . . . . Kč 18·—
MgPh. A. Kutinová: **Besídka mládeže na ukončení školního roku.** Veselá scéna o deseti výstupech (XXI. 3.) . . . . Kč 8,—

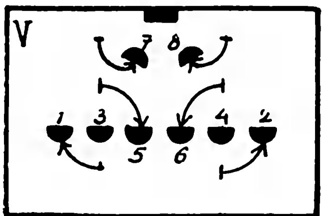
C v i č e n í 8 ž á k y ň s v ě n e č k y

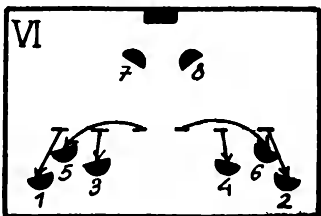

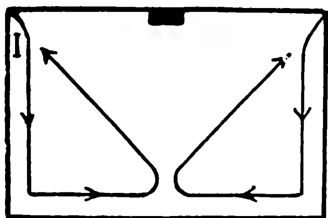

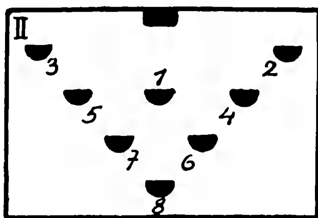

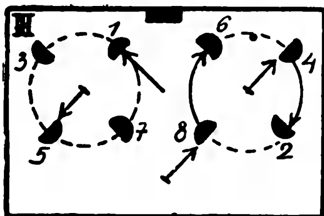

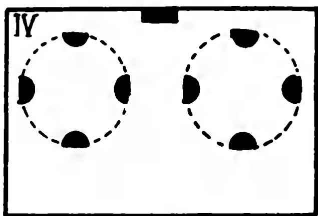
Mg.Ph.A.Kutinová : Dětské besídky I.

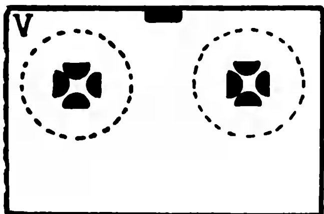
Cvičení 8 žáků s praporky

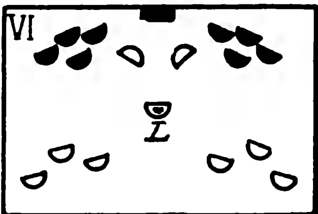

Mg.Ph.A.Kutinová : Dětské besídky I.

Mg. Ph. Am. Kutinová:

„MAMINKA VYPRAVUJE...“

O umazané princezně.

(Dokončení.)

Když se vše vysvětlilo, šel Honza sám pustiti bratry z vězení a bez trestu; vždyť Honzovi nabušili dost a dost královi pochopové a tím se to srovnalo.

Bratří záviděli sice Honzovi, ale že se stali jeho ministry, tak byli spokojeni. Jen když aspoň trochu té slávy také na ně padalo!

A Januška, div divoucí, ta už nechtěla za nic nositi umazaných šatů, aby prý se svému zlatému Honzíčkovi nepřestala líbit. Ale nikdy nelitovali, ani Honza, ani Januška, že práci dobře poznali, neboť práci rozuměli, dovedli ji oceniti a jí i pracujících lidí si velmi vážili.

Pod jejich vládou vedlo se dobře kde komu, s lidem si dobře rozuměli, mezi lid chodili, pomáhali, radovali a starali se s ním. A celý národ byl nemálo hrd na to, že má tak moudré a dobré panovníky. Ještě dnes každý tam vzpomíná na umazanou princeznu a krále Honzíčka.

Hlídka „Maminka vypravuje . . .“ přináší pravidelně v sešitech „Bes. Pořadů“ látku k přednášení při dětských besídkách. — Vsuňte do pořadu svých besídek vždy jedno číslo s názvem „Maminka vypravuje . . .“

Princ Kulička.

Bylo jedno království a říkali mu černé království, protože jeho obyvatelé byli snědí, skoro černí. Nebylo sice až na samém jihu Afriky, ale přece jen bylo od nás tuze daleko.

V království tom panoval té doby král Mula-Gula. Byl to nadmíru ušlechtilý panovník, tělem i duchem. Neméně jeho královna. K jejich úplnému štěstí však scházelo děťátko, následník trůnu. Královna se ve dne v noci modlila ke všem bohům, aby jim nebe poslalo synáčka, leč marně. Tu královna, velice rozhořčená, zvolala: Ať se mi tedy narodí syn třebas z vůle Čerchmantovy!

Čerchmant znamenal v černém království boha hněvu, zloby a pomsty. Sotva královna hříšná slova vyslovila, už jich litovala, ale bylo pozdě! Netrvalo to dlouho a královně se narodil synáček, nadmíru hezký, že byla radost se naň podívat. Král nevěděl, zda nositi na rukou synáčka, či královnu. Královna však měla líčka smutná a neustále plakala. Král myslel, že královna pláče radostí a smutná zas že je starostí o synáčka. Ale posléze musel viděti, že královnu něco hněte. I tázal se po příčině jejího tak velikého smutku.

Tu královna, aby ulehčila svému srdci, přiznala se králi, že synáčka vyprosila na Čerchmantovi.

Král se tak ulekl, že musel usednouti a hlavu složil do dlaní. Toho přece nečekal! Ale že byl moudrý král, jal se přemýšleti, jak zlu odpomoci. I přišel na dobrou myšlenku. Řekl proto královně: Nermuť se, královno, vím, žes tak učinila jen z velké touhy po dítěti, a dobří bohové vědí, že toho lituješ, a proto se neboj! Mimo to svolám ke křtu synáčkovi za kmotřičky nejzkušenější sudičky celé země a ty nechť radí dále!

Za nedlouho sešly se nad kolébkou malého prince dobré sudičky, kmotřenky. Usmívaly se, chlapečka kolébaly, kvítím posypaly a daly mu jméno Kuli-Gula. Pak se radily, co dají princi do vínku. Nuže, zavolaly krále a královnu a řekly: „Známe mocného Čerchmanta a víme, co usoudil

Vašemu synu! Až mu bude deset let, uloupí ho lidojedové a mají ho sníst. My však za to, že jsi nás pozval za kmotřičky, budeme nad ním bdíti, zachráníme jej a to jest náš dar do vínku! Jen pečuj, králi, aby chlapeček nebyl nikdy příliš tlustý, aby se lidojedům hned tak nezalíbil!“ To řekly a zmizely.

Král byl potěšen, ale královna lomila celý den rukama, že by jejího synáčka Kuli-Gulu měli sníst lidojedi! Ó hrůza!

Kuli-Gula, přes všecku opatrnost paní královny a pěstounů, ohromně prospíval a nejvíc na těle. Pořád chtěl jen jíst a pít a spát. Když mu bylo rok, byl už tak silný, jako v našich zemích čtyřleté dítě. Ať dělali rodiče co chtěli, Kuli-Gula rostl jako z vody a neustále křičel hlady. Když mu upekli holoubátko, křičel: „To na mě nic není, já chci celou husu!“ A když mu ji nedali, vytratil se, sám husu zabil, upekl a snědl. Na jinou práci se však ani nepodíval. Nejraději ležel v zahradě, na nosítkách, díval se na oblohu a snil a snil, Bůh ví o čem. Mnoho nikdy nemluvil, jen když měl hlad. To křičel z plných plic. A když se najedl, usnul, spal a jak se probudil, znovu se najedl. A takový byl jeho život.

Jeho tatíček jak rád by jej byl zapracoval do starostí královských! Ale nešlo to ani po dobrém, ani po zlém. Kuli-Gula byl tak líný, že ani choditi už nechtěl a museli jej sloužící nositi neustále. A stloustl tak, že vypadal jako soudek. Rodiče málo však na krásu dbali, jen kdyby se nemuseli báti osudného desátého roku, který se blížil. Královna se utěšovala vzpomínkou na dobré sudičky a to jí dodávalo síly k životu.

Jednoho dne z nenadání přijeli ke hradu královskému poslové na koních a nesli vzkaz králi. Nemálo král zbledl, čta jejich list. Buď vydati polovinu království do rukou sousedního krále Raka-Babu, anebo mu bude uloupen jeho syn.

Ó hrůza, král dobře věděl, že v sousedním království žije několik kmenů — lidojedů, a proto smutně zaplakal, tuše blížící se splnění díla Čerchmantova. Rozhodl takto: Dá raději půl království, než svého syna! To napsal a

uklidnil sebe i královnu. Ne tak byl spokojen jeho lid. Nechtělo se jim pod vládu jiného krále. A tak, aby král nevěděl, uloupili odvážlivci králi syna Kuli-Gulu a odnesli ho králi Raka-Babu.

Král Raka-Babu přijal nejdříve poselství a pak prince. A tak milý král Mula-Gula přišel o syna i o půl království.

Jaké bylo zděšení královských rodičů, když syna na lehátku pod stromem nenašli, každý si představí. Nářek neznal mezí, král ztratil syna a polovina poddaných měla přece cizího krále. Nikdo nemohl vysvětlit, jak se princ ztratil a ti, kteří jej uloupili, domů se již nevrátili, neb je uvěznil král Raka-Babu, aby nemohli ničeho říci.

Zatím s princem se děly zlé věci. Král poručil jej převézti na pustý ostrov, a tam ponechati. Poručeno, vykonáno. Vsadili milého Kuli-Gulu na loď a vydali se na širé moře. Princi se na lodi zle nedařilo. Jídla, pití, všeho měl dost a ještě rád si zazpíval svoji zamilovanou písničku z domova: „Dobré jídlo, dobré pití, základ všeho živobytí!“

Námořníci však byli z kmene lidojedů a tlustý princ, dobře živený, se jim moc zamlouval. I proto se potají radili, jak jej na ostrově ihned upekou a snědí. Toto však zaslechl princ. Jak byl líný a hladový, tak se vymrštil ze svého lehátka, a pln strachu vrhl se střemhlav dolů s paluby do vody.

Lodníci ničeho nepozorovali a loď plynula dále k ostrovu. A princ Kuli-Gula, protože byl tlustý, se nepotopil. Voda jej nesla, kolébala, že by byl jistě usnul, kdyby se nebyl tolik bál! Plaval tak již jistě půl dne a byl již nesmírně znaven. Tu v dáli uviděl loď. Počal volati, jako doma to dělával, když měl hlad. Uslyšeli jej lodníci, připluli k němu a šťastně ho zachránili. Toho dne princ se nesháněl po jídle, usnul snad v půl minutě. Když se probudil, viděl nad sebou mnoho vlídných tváří. Všichni k němu něco mluvili, ale on tomu nerozuměl. I přišel jeden v bílé zástěře, byl to kuchař, a ten se ptal jeho rodnou řečí, jak se jmenuje. I řekl: princ Kuli-Gula. Kuchař řekl: I mně se zdá, že by jsi se měl jmenovat Kulička! A když potom se do-

zvěděli prostřednictvím kuchaře, že je to princ, nazvali ho princem Kuličkou a to mu už zůstalo.

Jak se milí naši cestovatelé — byli to evropští skuteční cestovatelé — podivili, když pořád princ jedl a jen jedl a nic dělat nechtěl. Radili se, co s ním. Vždyť on by jim všecky zásoby hnedle pojedl. A pak, takový lenoch, vždyť sám tlouštkou zahyne, nutno mu pomoci! Vtipný kuchař věděl si brzy rady. Pravil: Navrhuji, aby princ Kulička byl mi dán k ruce jako pomocník, a já mu jídla dříve nedám, dokud nevykoná pěkný kus práce.

Všichni souhlasili. A tak princ chtě nechtě nastoupil místo kuchtíka. A kuchař ho dovedl prohánět! Hned musel škrábat zeleninu a brambory, tu musel naklepávat maso, ovšem jen syrové, aby se nemohl najísti. Na stůl prostíral, mísy chystal, vodu čerpal. Ach, ten se při tom navzdychal! Pot se mu hrnul z čela, ale nechtěl-li býti hladov, musel pracovat. A jak mu pak chutnala třebas jen bramborová polévka! Milý princ si pomalu práci zvykal a než došli cíle cesty, krásnou květenou bohatého ostrova — princ byl již v mnohém vycvičený a pomáhal zdatně. Počínal si práci oblibovat a stala se mu potřebnou. Tlustý však byl dosud jako kulička.

Když vystoupili na ostrov, každému přidělili práci, a nejvíce běhání měl Kulička. Naučili ho střelbě, musel loviti zvěř, lézti na strom, trhati ovoce, dříví nositi a být všem k ruce. Co se nechtěl naučiti doma, to ho cizí lidé naučili za krátký čas.

Jednoho dne cestovatelé, patrně spolu domluveni, opustili prince a nechali jej samotného několik dní. Cestovatel-botanik potřeboval hodně klidu k prozkoumání cizokrajných květin a odešli tedy na druhý konec ostrova. Nezbylo princi, než všechno sám si chystati, vařiti, o sebe pečovati. Tu se ukázal princ již trochu hrdinou. Statečně pracoval, oheň si udělal, maso pekl a když pak hodoval, už si zazpíval svoji zamilovanou písničku z domova: „Dobré jídlo, dobré pití, základ všeho živobytí!“

A to zpívat neměl. Na ostrově byli ukryti lidojedi, kteří ho vezli, a jak zpěv uslyšeli, poznali prince Kuličku, utíkali

tím směrem, a než se Kulička nadál, stáli před ním. Princ se náramně ulekl, ale rozvahy nepozbyl. Napřáhl pušku, namířil na lidojedy, a vystřelil. Jednoho zasáhl do nohy. Lidojedi neznali pušek, ulekli se a křičeli: „To je Čerchmantův syn. Rychle pryč!“ A utíkali pryč. V tom se již vraceli cestovatelé, a bylo na čase. Kulička všecky náboje vystřílel, aby zastrašil lidojedy, a nyní sám rád běžel vstříc svým opětným záchrancům. Tito se velice zaradovali, že Kulička se uměl již sám uhájiti, on byl též rád a byl na sebe moc hrdým. Cestovatelé viděli, že jeho osamocení mu přineslo veliký užitek, odvahu a naučili ho lepší písničce: „Střídmé jídlo, střídmé pití, základ všeho živobytí!“ Ale už byl čas k odjezdu domů. Ptali se, zda chce Kulička domů ke králi, nebo s nimi podniknouti cestu do Evropy? Kulička nechtěl o domově ani slyšet. Prý se mu lehátko načisto zprotivilo, chce poznat jiné mravy a pak teprve že se vrátí.

Tak loď za několik týdnů dopravila Kuličku a jeho zachránce do Evropy a vlak pak dále na sever, až do země, kde voda hučí po lučinách, bory šumí po skalinách, v sadě stkví se z jara květ...

Och, jak se líbilo Kuličkovi v české zemi! Co vše zažil, ty jeho dojmy nelze popsati. Dušička jeho okřívala a civilisovala se. Cestovatel-botanik oblíbil si malého Kuličku, všemu ho učil, do školy jej posílal, do cvičení a zkrátka za nějaký čas z Kuličky nezbylo nic kulatého, jen jeho jméno.

Nejkrásnější chvíle prožíval ve cvičení. Jakoby všecka tíha s něho padala, tak se lehkým a šťastným cítil! Družný život bratrský mu byl nade vše! Ba, dobrým bratrem se stal Kulička, pomahal všude, pracoval, a pro každou dobrou věc míval tolik nadšení!

Když již několik let pobyl mezi Čechy, zatoužil, jako každé dobré dítě, po tatínkovi, po matičce. Sladko mu bylo při vzpomínce na ně, na jejich péči a všecku starost. Dělal si výčitky, že se domů dříve nehlásil a nyní, jak nejrychleji mohl, spěchal domů. Dobrý jeho učitel-cestovatel jej provázel.

Kulička měl mnoho zápisků o veškerých zařízeních v Čechách a hlavně o škole a o cvičení. Umiňoval si cestou, že vše tak věrně doma zařídí.

Zkušený cestovatel pamatoval v první řadě na pušky a na náboje, neb dobře počítal, že nebude hned přáno novotám mezi černými lidmi.

Neuplynul ani měsíc a loď plula kol ostrovů, kde měl býti Kulička snědén lidojedy. Všecky vzpomínky se vracely a bolestný úsměv objevil se Kuličkovi na rtu. Leč touha po rodičích hnala jej i loď dál a dál.

Za krátko již vystupovali na otcovské půdě prince Kuličky. Nelze vypsati, jak rychle jeho nohy běžely, a ještě nestačily. Proto opatřili si oba rychlé koně.

A přišli v nejvyšší čas!

Když se blížili k otcovskému hradu, co viděli? Nepřehledné zástupy divochů! Lidojedi obkličovali zámek, házeli kamení i šípy do oken a řvali: Zabít krále i královnu! Jsou ve spojení s Čerchmantem, syna měli Čerchmanta, Čerchmant si ho vzal, ať si je také Čerchmant vezme! Hurá, Hurá!

V okamžení poznal princ kmeny sousedního krále. Cestovatel poručil: „Střílejme!“ I počali oba střílet, a jakmile tento neobyčejný výjev divoši spatřili, ulekli se nesmírně, padali na kolena a klaněli se bohům. Mysleli, že jdou k nim jejich bohové. Tu ozval se princ: „Odejděte v pokoji, král jest oblíben u božstev, královna také a syn jejich, kterého božstvo před Čerchmantem chránilo, přijde domů!“

(Pokračování.)

J. ADAM Kupujte u výrobce!

PRAHA-KUNRATICE ● TELEFON 570-15.

specielní výroba tělocvičného, herního a sportovního nářadí dle úředních předpisů ●

Použijte splátkových výhod při nezvýšených cenách.
Nabídky zdarma, obratem.

Náš program: Povznésti úroveň našich zábav a podniků a usnadniti jejich pořádání.

Kostymové oddělení „Besedních Pořadů".

Veškeré scény a hry, jež vydáváme, zároveň dle návrhů umělců kostymově vypravujeme a kostymy zapůjčujeme. Též každé jiné scény a divadla kostymově vypravíme. Na př. zapůjčíme:

Pro ženy a dorostenky: K **„Reji poklusové"** kostymy rusalek a vodníka. Pro **„Útvarová prostná 9 dorostenek"** (od J. Kutiny) řízy orientálně stylisované. Ke **„Cvičení se závoji"** bílé i barevné řízy a závoje. K **„Lesklým tyčím"** a p. černé svetrové úbory s dlouhými rukávy. K **„Reji s tamburinami"** kroje španělských tanečnic s pestrými šátky s třásněmi a tamburinami. Pro **rytmické reje** (Rytmický valčík, Rytm. rej sedmy, Rejová prostná v kruhu atd.) řízy ve všech barvách. K **„Reji taneční (šátečkové)** národní kroje. Ke **„Cvičení se světelnými kuželi"** světelné kužele. Ke skladbě **„Půvaby roku"** kostymy: Jaro, Léto, Podzim, Zima a olivové řízy ostatních cvičenek. K mimické reji **„Myší námluvy s nebezpečím"** kostýmy myší a koček.

Pro muže: K **„Reji diskobolů"**, k **„Reji šestibojců"**, ke **„Cvičení se šavlí"**, ke **„Skupinám"** atd. bílé nebo černé úbory cvičební.

Pro muže i ženy: Pro **„Ruské národní tance"** ruské nár. kroje (bojarský pro muže i ženu, venkovský pro muže i ženu, k ukrajinskému kozáčku pro muže i ženu, lezhinský pro muže i ženu). Pro **„Menuet"** (od J. Kutiny) rokok. kostýmy mužů i žen.

Pro dorostence: K **„Tanci Beduinů"** kostymy beduinů.

Pro žactvo: Dětské kostymky všech druhů: barevní motýlci, sněžní skřítkové, lesní skřítkové, sněhuláčci, sněhulky, květinky, zvířátka atd.

Celé kostymové výpravy dětských her: K **„Zimní pohádce lesa"** (rampouchy, sněhové vločky, sněhuláčci, květinky, sněhulák). Ke hře **„Sirotek"** (Furie války, andílci, sněžní skřítkové atd.). Ke hře **„Malý kouzelník neb Král Lávra"** (král, holič, matka, šumař, pážata). Ke hře **„Koblížek na vandru"** (koblížek, kocour, pes, zajíc, vlk, medvěd, liška). Ke hře **„Budulínek"** (Budulínek a 4 lišky). Ke hře **„Blaničtí rytíři"** (vojáčci s puškami). Ke hře **„Rokokové panenky"** bílé a růž. rokok. kostýmky. Ke hře **„Trpaslíkův dar"** (víly, růžoví skřítkové, trpaslíci, královna víl, král trpaslíků, víla Láska, matka, Evička). Ke hře **„Sněženka a sedm trpaslíků"** (Sněženka, čarodějnice, trpaslíci, zajíčkové, havrani, princ). Ke hře **„Miluška"** (víly, královna víl, trpaslíci, vodník a vodníčkové, motýlkové, vesnické děti, Miluška, matka, myslivec, bludičky, květinky). Ke hře **„Řipka"** (babka, řipka, jednero až desatero). Ke hře **„Kubovo štěstí"** (Kuba, máma, 4 sedláci, kůň, kráva, prasátko, husička, slepička, babka, děvče). Ke hře **„O neposlušných kůzlátkách"** (stará koza, sedm kůzlátek, vlk). Ke hře **„Koza odratá"** (koza odratá, medvěd, liška, zajíc, ježek, babička).

Celé kostýmní výpravy Zíbrtova „Českoslov. národopisného roku".

K. Kordík: **Prostná pro 6 žáků a prostná pro 10 žáků.** Kč 5.—.
Jan Kutina: **Beseda tělocvičných rejí a skupin.** (12 cvičebních čísel pro oboje žactvo, dorost a členstvo.) IV. vydání. Kč 16.—.
— **Cvičení společná s kopími.** Pro členy neb dorostence. Kč 14.—.
— **Dú Valaši, dú..** Žertovná hra rejová se zpěvem. Pro žáky. Kč 5.—.
— **Furiant.** Taneční rej na národní písně. Kč 4.—.
— **Rej andílků.** Pro 8 žákyň. S 32 půdorysy. — Rej sněžných skřítků. Pro 6 žáků a 6 žákyň. S 32 půdorysy. Kč 8.—.
— **Rej diskobolů.** Pro 6 borců. S 9 půdor. a 2 obraz. tab. Kč 6.—.
— **Rej kopiníků.** (Pro 12 dorostenců neb členů.) S 48 půd. Kč 10.—.
— **Rej poklusová s vložkou valčíkovou.** (Rej rusalek.) Pro 8 cvičenek (členek neb dorostenek). S 50 půdorysy. IV. vyd. Kč 8.—.
— **Rej s guirlandou.** Pro 15 členek neb dorost. S 16 půdor. Kč 6.—.
— **Rej taneční.** (Šátečková.) Pro 6 cvičenek. 16 obr. IV. vyd. Kč 8.—.
— **Útvarová prostná pro 9 dorostenek.** S prvky orientálních tanců. Kč 6.—.
— **Večer na lesní mýtině.** Tělocvičná scéna kostymní pro žactvo. Kč 6.—.
Fr. Lachman: **Naše písně.** Tělocvičná scéna se zpěvy. Pro žáky. —
— **Útvarová prostná pro žáky.** Kč 5.—.
M. Liptovský: **Sirotek.** (Elegie z doby světové války.) Vzpomínková scéna prostonárodní se zpěvy a tanci. S 6 tab. obrazů scén. Kč 7.—.
— **Slet v pekle.** Scéna se zpěvy a tanci čertů a čertic. II. vyd. Kč 4.—.
— **V boj za naše hory!** Scéna se zpěvy a tanci vil a skřítků. II. vyd. Kč. 4.
Prof. Emil Loubal: **Dvanáct rejových tanečků.** Pro žákyně. Kč 9.—.
— **Půvaby roku.** Pro 13 dospělejších žákyň neb dorostenek. Kč 8.—.
Božena Němcová: **České hry dětské.** Kč 4.—.
A. Očenášek: **Rytmické hry dětské.** Díl I. S 11 fot. a 45 kresbami. Kč 8.—.
— **Rytmický valčík č. 2.** Pro sólovou cvičenku, dvojici, trojici, čtveřici nebo sedmici. S 26 kresbami. Kč 4.—.
— **Rytmický valčík č. 3.** S 55 kresbami V. Pergla. Kč 4.—.
— **Rytmický valčík č. 4.** S 32 kresbami V. Pergla. Kč. 4.—.
A. Očenášek-B. Holečková: **Polednice, Obžínky a jiné rytmické výjevy.** (Ze sletové scény „Kde domov můj?") Kč 8.—.
Jos. Regner-Jan Tomeš-K. Oselka: **Spol. cvič. pro žactvo a dorost.** Kč .7.
J. Roch-V. Černovský-B. Hovorka: **Čtvera prostná Sokola rokycanského.** Pro muže, dorostence a žáky. Kč 6.—.
O. Slavíček: **„Malý kouzelník"** nebo **„Král Lávra".** Divadelně upravená báseň K. Havlíčka-Borovského pro 9—10 žáků. **Sedláček a selka.** Výstup pro žáka a žákyni s recit., zpěvem a cvičením. Kč 4.—.
St. Stuna: **Tělocvik mládeže se zpěvem.** Se 40 obr. a 93 písněmi. Kč 18.—.
Fr. Sušil: **Moravské národní hry a obyčeje.** S nápěvy. Kč 11.—.
M. Šefrnová: **Cvičení na 2 kladinách.** Pro 14 dorostenek. Kč 4.—.
A. Škuthanová: **Útvarová prostná pro žákyně.** Se 6 půd. Kč 4.—.
Prof. Jaromír Šmejkal: **Budulínek. — Koblížek na Vandru. — Řípka.** Tři žertovné pohádky veršem v tělocvičné úpravě pro žáky. Kč 5.—.
Jos. Vais: **Spol. cvičení žáků s pálkami a žákyň s obručemi. — Společná cvičení žáků s tyčemi.** Pro akad. i veř. cvičení. Se 4 půd. Kč 4.—.
Jaroslav Vodička: **Devítice.** Pro žáky. Kč 4.—.
Zdenka Zachová: **Cvičení se světelnými kuželi-lampionky.** Pro 9 členek. S 3 půdorysy. — **Cvičení s tyčemi.** Pro 10 členek. Kč 5.—.
Zd. Zachová a L. Vřešťálová: **Cvičení s kuželi** k oslavě šedesátiletého trvání „Sokola pražského". Kč 4.—.

Šibřinková ústředna „Besedních Pořadů".

Dodá k šibřinkovým scénám:

nácvičné texty — klavírní doprovody — orchestrální rozepsaný materiál — umělecké pozvánky — šibřinkové dopisnice — kostýmové výpravy.

Celé kostýmové výpravy scén:

„Ach, ty Volho má, Volho mátuško..." (Ruské šibřinky. Scéna: Únos nevěsty o slavnosti v bojarském těremu.) Kostýmy: bojarské, ukrajinské, lezhinské, ruské venkovské, tatarské, bulharské, turecké, polské, české atd.

„Jaké bývávalo kdys hezké posvícení staročeské". (Lidové kroje, pastýř, policajt, kovář, běhoun, Turci, flíčkaři, družičky bílé i černé, hoch „noc a den", muzikanti atd.

„Kde domov můj?" (Trávy, chrpy, máky, blatouchy, potůčky, žita, Polednice, kopáči a sekáči, žnečky atd.)

„Na dně propasti Macochy". (Démóni, netopýři, skřítkové, drahokamy, zlato, stříbro, démant, Macocha, král podzemí, Honza atd.)

„Na nivách Marsu" (hvězdáři, venkovanky, ceremonář, dvorní dámy, rytíři, Mars v plné zbroji, musy, vojáčci, planety Merkur, Venuše, Země, Mars, Jupiter, Saturn, Uran, Neptun atd.)

„Polární sen" (polární slunce, paprsky sluneční, polárka, rackové, rampouchy, sněhové vločky malé, sněhové vločky velké, sněhové koule, hvězdy, námořníci, bílí polární medvědi atd.). K této scéně zapůjčí se též původní scénická dekorace.

„Slet v pekle" (čerti, čertice červené, čertice černé, Satan, pekelní ministři, vrchní obřadník pekelský, borci černí ,borci bílí, ministrpresident, babka pekelná, žiďák, krčmář, burš, frajerečka, šohaj, stařenka atd.).

„Staročeský masopust" (Bachus, Venuše, bacchantky, vojíni Svobody, Princ Karneval, harlekýni, dvořané a dvořanky, měšťané a měšťanky, zbrojnoši, satan, vesnická chasa, alegorické kostymy: Pokoj, Půst, Ctnost, Pobožnost, Smrt, Mars atd.).

„Světový kongres Společnosti národů" (maharadža, maharadžův miláček, odalisky, bajadéry, Španělky, Italové a Italky, Angličané a Angličanky, Číňanky, Holanďanky, Černoši, Guinejci, Indiáni, Carmen a toreador, Kolombina a paňáca, lokajové, komorné atd.).

„V boj za naše hory!" (kněžna hor, lesní víly, skřítkové, turisté, chodská děva, krčmáři, medvědi, cigán atd.).

„V botanické zahradě". (Královna Růže, růžičky, tulipány, magnolie, pomněnky, motýli, orchidee, kaktusy, bodlák, Viktorie královská.)

„V džungli" (orchideje, tropičtí motýli, kolibříci, rajky, papoušci, opice, slunce, paprsky sluneční, modrá rajka, měsíc atd.).

„V máji". (Stavění májů.) (Selské kroje, muzikanti, májový král, pecivál atd.)

„V tajemných hlubinách oceánu". (Jubilejní šibřinky Sokola I. smíchovského. Choreografie od primabaleriny Nár. div. v Praze pí. Klimešové-Máchové.) Kostýmy: chaluh, korálů, mušlí, krabů, pavouků, sasanek, lastur, koníčků, vlnek, řas, rybiček, medus, hvězdic, víl, trávy atd.

„Z říše hmyzu" (bělásci, žluťásci, otakárci, babočky, můry, vosy, vážky, svatojanské mušky, muchomůrky, jepice, sólo motýl, luční koníci, cvrčkové, pavouci, čmeláci atd.).

Řídí a vydává nákl. vlastním Ing. Jan Kutina v Praze-Nuslích II., 87. Vychází 1. dne každého měsíce. Předplatné 48 Kč ročně i s poštovným. Admin. i redakce v Praze-Nuslích II., 87. Tiskne Jar. Dolenský v Praze.

Novinová sazba povolena řed. pošt. a tel. č. 58.132-VII-1932.